dum ꝛ publicatum nihil ſua auctoꝛitate emendare pót: ſed dꝫ facere erroꝛe cóperto de mandato iudicis ſm Cy. qui ita no. ff. de ſtatu ho. l. imperatoꝛ. Uel dic ſi eſt talis erroꝛ q noceat non poteſt emendare ſine iuſſu iudicis: ſecus ſi non officit parti qꝛ partis nó intereſt: cū ꝛ ſine tali emendatione valeat inſtrm: vt. C. de teſt. l. ambiguitate: ꝛ. l. pꝛepoſteri: ꝛ. l. erroꝛe: ꝛ ff. de reg. iu. l. ſi libꝛarius. Illud conſtat ꝙ alie ſunt ſolennitates inſtrumenti alie negocij: vt nota. ff. de eden. l. i. §. editiones in fi. glo.

In nomine chriſti.

Membꝛum. Ad hoc eſt. ſ. ď foꝛma fide. c. i. O dof. CORONA. poteſt ergo pꝛiceps ďponi vt hic quod dic vt. ſ. no. in. §. cuꝫ: aūt de foꝛma fide. c. alius. Sed ſi papa deponit imperatoꝛem dolo vel ambitione ſine legitima ꝛ ardua cauſa depoſitio ipſo iure eſt nulla: nam ad eſſe exercitij huius iuriſditionis ſupꝛeme circa ſtatum tempoꝛaliū papa dꝫ pꝛocedere tanq̄ꝫ deus qui eſt veritas: vnde requiritur cā: ergo non ſubſiſtente cā ceſſat iuriſditio: tꝫ conſequentia per doctrinam Inn. qui dicit ꝙ qn̄ cauſa regritur tanq̄ꝫ fundamentū iuriſditionis opꝫ cām eſſe veraꝫ ꝛ diſcuſſam alias iudiciū eſt ipſo iure nullū: vt ipſe nō. extra de foꝛo cópe. in nouella. c. cū ſit generale: ꝛ in. c. i. de foꝛo cópe. li. vi. in nouella: ꝛ de reſcrip. ſuper litteris: p Inno. de offi. dele. cū ſuper abbatia: per Inno. Eſt ꝛ alia ró: qꝛ eccleſia dꝫ vaſallo viceꝫ: ꝛ de ſuo imperio non poteſt eū ledere: imo papa ſe facit alienū a ptāte ſi talem iuſticiam non reddit imperatoꝛi q iurauit fidelitateꝫ: vt i. c. de foꝛ. fide. col. x. ꝛ imperatoꝛ pót ſe defendere cū exercitu ſuo: de mili. vaſal. qui ꝯtu. eſt. c. i. §. vlti. Unde cū papa Jo. xxij. minaret̄ regi roberto de faciendo mirabilia. Rex robertus rn̄dit vos facietis: ꝛ nos faciemus ꝛ me iuuabo: hoc eſt ꝙ iurantes in ſacramento fidelitatis debent adijcere: vt. ſ. in pace. §. oés. O dof. BONA FIDE. hoc ſufficiebat dixiſſe: ꝛ lꝫ non dixiſſet ſine fraude: bona eniꝫ fides contraria eſt dolo ꝛ fraudi: vt. ff. pꝛo ſo. l. iij. in fi. O dof. de pac. l. iurgē. §. ſed ſi fraudandi. BONO INTELLECTU. Nota ꝙ contractus dꝫ itelligi ad bonum ꝛ ſanum intellectum: qď tene menti. MASCULO. excludit ergo ſexum femineuꝫ: certis tn̄ ciuitatibus h̃ remittitur ꝙ ſue ciuitatis homines iurare non faciant: vt. j. eo. §. hec ſunt nomina. Bal.

Ego.

Hic imperatoꝛ ideꝫ iurat ꝛ ipſe idē in aīam ſuā hoc iurare facit: vt hic: ꝛ. ſ. in pace. §. hoc itaqꝫ ſimile. ſ. de foꝛma fide. c. tibi dn̄o. Uel dic non iurat ideꝫ: ſꝫ alius in aīam eius: vt. d. §. hanc itaqꝫ: ꝛ hoc inuit. l. pꝛoxi. ibi inter nūcios. Uel dic ꝙ h̃ eſt ſacramentum qď fit p rectoꝛes ciuitatum q fuerunt in ptāte pꝛincipis: arg. ſ. eo. §. he autem ſunt ciuitates ꝛ loca ſuperius nota. eſt iuramentū qď fit p ciues ciuitatum ſocietatis lombardie: ſequentia vero ſunt ſacramenta rectoꝛum ciuitatis lombardie ſeu ſocietates eoꝝ: SCRIPTO. ſm hoc habes ēt hic ar. ꝙ hec eſt lex ſcripta qď dic vt. ſ. diximus. O dof. MAIOR. quod. n. maioꝛ pars facit tota vniuerſitas feciſſe vr̄: vt. ff. ad mu. l. qď maioꝛ. O dof. Nota ḡ ꝙ illud qď facit maioꝛ pars collegiatoꝝ ſeu confederatoꝝ minoꝛi pte cótradicente: ratū quo ad oēs debet haberi: qꝛ oēs collegiati redigunt̄ ad inſtar vnius coꝛpoꝛis: quod eſt nō. ex his. ſ. que pertinent ad totum coꝛpus lige. ꝛ ille q eſt nobilioꝛ ꝛ potentioꝛ in liga ille intelligit̄ ſuperioꝛ ad cóuocandū alios: arg. ff. de fide inſtru. l. fi. ꝛ. c. i. de ma. ꝛ obe. per Inn. PRECEPTA. Sed qūo poſſunt pꝛecepta iniungere pꝛincipi cū maioꝛ ſit: ꝛ minoꝛ in maioꝛeꝫ non habeat imperium: Rn̄. vt nō. ff. de iuriſdi. om. iud. l. eſt receptum: ꝛ ſic imperatoꝛ poteſt per pactū obligatoꝛiuꝫ cóferre iuriſditionem contra ſeipſum pꝛo bono pacis: vel dic verius vt modo dixi. O dof.

Triginta annis.

Quid ḡ erit finitis. xxx. annis? Rn̄. de neceſſitate ex integro eſt iurandum lꝫ hoc hodie non ſeruetur. Non aūt dicas tpe hoc elapſo paceꝫ amplius non durare cū perpetuo non ad tp̄s hec pax concedat̄: vt. ſ. e. l. §. hanc ḡ paceꝫ ad fi. ꝛ. §. nos róanoꝝ ipatoꝛ. odof. Immo ex h̃ colligit̄ apte hanc pacem tempoꝛalem fuiſſe: naꝫ perpetuum eſt qď. xxx. annis durat: vt inſti. de perpe. ꝛ temp. ac. odof. imo pꝛia verioꝛ: vt. ſ. e. §. in omni decimo anno. nam hec dictio in omni: perpetuitateꝫ tempoꝛis demōſtrat. Uel dic ꝙ tempus adijcitur hic iuramento imperatoꝛis: non conceſſionibus ꝛ alijs capitulis pacis: ꝛ hoc teneas. Tp̄s. n. adiectū alicui determinabili determiat ſolū illud ꝛ nó aliud ad cuius determiatioē non eſt appoſitū: vt. ff. de ꝯhen. emp. l. qui fundū. C. qn̄ di. le. ce. l. ex his verbis.

Credentia.

Nota h̃ ſi tenes ꝙ hoc ſit iuramentum imperatoꝛis ꝙ imperatoꝛ iurat credentias lóbardoꝝ ꝛ ſocietates eoꝛum: ꝛ ꝙ eas non pádet ad eoꝛum detrimentum: ideꝫ puto in lóbardis ꝛ eoꝛum fautoꝛibus ꝙ hoc idem pꝛincipi iurent: cuꝫ magna ſecreta ab vniuerſis imperio debeantur: vt. C. de operis publi. l. q cūqꝫ locus: ꝛ ſecreta regis abſcondere bonuꝫ eſt: vt in lóbar. de his q ſecreta regis fraudulenter inquirunt: in fi. Secreta eniꝫ domini ſubditis merito cómittuntur: vt ar. C. de pꝛoxi. ſacro ſcri. l. pꝛoximos: li. xij. ꝛ ꝙ iurent habes: ar. extra de iureiurá. ego enim epiſcopus: ꝛ. ſ. de noua foꝛma fide. circa finem. ¶ Sed que dicantur ſecreta ſiue credētie? Rn̄. ea que vulgus ignoꝛat: vt arg. ff. de his qui deie. vel effu. l. i. §. ſumma cum vtilitate: ꝛ amodo ſi contra faciant vidētur venire contra pacem ꝛ iuramentum ſuum ꝛ ita pace carere debent: vt alias de vaſallo dr̄ qui amittit feudum ſi credentiam domini manifeſtauerit: vt. ſ. hic poteſt eſſe tit. qui. mo. feu. amit. c. i. ꝛ fruſtra imploꝛat legis auxilium qui in eam committit: vt. ff. de mino. l. auxilium. O doff. ¶ Ex pꝛedictis apparet ꝙ ſi antiani alicuius ciuitatis iurauerunt tenere aliquam credentiam: ꝛ aliquis eoꝛum reuelat eam in dánum communitatis ꝙ dꝫ ab officio remoueri. Et nota ꝙ quandocūqꝫ imponitur hec pena remotionis duráte officio poteſt cognoſci de crimine: nam ſi expectaremus finem officij fruſtra fieret amotio: vt. C. ad. l. iul̃. repe. l. iubemus.

Die lune. xi. exeunte ianuario.

Nota ꝙ olim notarij ita ſcribebant rotione maioꝛis certitudinis: qꝛ ſi non adijcitur intrante vel exeunte eſt dubium: qꝛ quod pluribus modis exponi poteſt eſt equiuocum: vt nō. ff. de verbo. obl. l. quotꝭ. io ſtipul̃. ambigua. ¶ Quid ergo ſi inſtrm dicit actum. xi. die ianuarij: ꝛ non dicit intráte vel exeunte menſe? Rn̄. ſiquidem apponit pꝛopꝛium nomen diei: puta actum die lune. xi. ianuarij ſatis apparet ex ipſa ſcriptura vt h̃. Si autē non apponit nomen pꝛopꝛium poteſt dubitari. Pone enim ꝙ teſtes dicunt. xi. die intrante menſe ianuarij partes fuerunt alibi. Ex aduerſo reſpondetur ꝙ iſta pꝛobatio non cócludit de neceſſitate. Queritur ergo vtrum dicti teſtes repꝛobent inſtrm: ꝛ videtur ꝙ non: qꝛ ſicut debemus ſaluare teſtes ne in falſum incidant: ita ꝛ inſtrm ꝛ teſtes: vt extra de teſti. cum filij. Item dicta teſtiuꝫ debent interpꝛetari in melioꝛē parteꝫ: vt nō. Inno. in. c. duduꝫ: el. ij. extra de elec. item cū teſtes ſint inducti ad pꝛobandum ꝛ non pꝛobent de neceſſitate debent interpꝛetari contra pꝛoducentem: vt extra de pꝛoba. c. in pꝛeſentia: ꝛ. c. cū cauſaꝫ: de reſcrip. p Inno. ꝛ de teſti. cū clamoꝛ: per Ber. ꝛ in. c. vlt. de condi. appo. p Ber. niſi in cá fauoꝛabili: vt. ff. de man. l. antepe. ꝛ in. c. ex litteris: de pꝛba. ꝛ de re. iur. in ambiguis cuꝫ ſi. In contrarium vr̄: qꝛ iſtud inſtrm ſm cóem vſum tabellionū pꝛobat de. xi. die intrante menſe. Cū ergo pꝛobatio repꝛobetur ergo repꝛobatū eſt inſtrm: non. n. iſta eſt pꝛeſumptio ſed cóis intellectus vulgi: ꝛ ideo nó ob. qď nō. ff. de pac. l. iurgeu. §. qď fere: ꝛ qď nō. Inno. in. c. innotuit: de eo q fur. oꝛ. ſuſce. non. n. dr̄ incertū qď certam interpꝛetationē ſemp habuit: ar. ff. de fun. inſtruc. l. cū delanionis. §. aſinā. Et eſt notandū ꝙ ad hoc vt iſta equocatio ceſſet in litteris apl̃icis apponit̄ nonas idus vel kalendas vbi talis dubitatio incidere non poteſt: vt. j. e. §. fi. IN PRESENTIA. hic habes ar. expꝛeſſuꝫ ꝙ teſtes debēt ſcribi ꝛ poni in pꝛima pte inſtr̄i: ꝛ hoc hodie ſeruant tabelliones noſtri tpis. Alij ꝙ in fine vt videant̄ interfuiſſe ꝯctui toti. O doff. Tu dic ꝙ ſi dn̄t ſe ſubſcribē debēt eoꝝ noia ꝛ ſubſcriptiones poni i fi. vt. C. q teſta. fa. poſ. l. hac cóſultiſſima. §. pe. ibi dū dicit: ꝛ in fi. ꝛc̄. Et h̃ pꝫ ex ipſo vocabulo: qꝛ dicti ſubſcriptio nó p̄ſcriptio: ſic ꝛ tabellio dꝫ ſe ſubſcribē i fi. lꝫ ſignū ſuū poſſit apponē tá in pꝛin. q̄ꝫ in fi. Illud certū eſt ꝙ inſtrā hr̄e debēt ſuas ꝓpꝛietates. Et p h̃ dicūt qdaꝫ ꝙ ibꝛeuiatura non ꝓbat: qꝛ nó eſt ibi ſubſcriptio ꝛ ſignū: vt nō. Jac. de are. C. de fi. inſtru. l. ꝯctus: p bar. ff. de teſta. l. ad teſtiū. §. ſiqs: ꝛ dic vt ex̄ de fi. inſtru. c. cū. p. tabellio ꝛ i auc̄. vt p̄po. no. ipa. §. i. col. v. ꝛ. C. de tabul̃. l. gn̄ali. li. x. Et ſi inuenit̄ imbꝛeuiatura an pꝛeſumat̄ imbꝛeuiatura teſtibus lecta? nō. ff. de leg. iij. l. fideicómiſſa. §. i. ꝛ facit. ff. de teſta. mili. l. tutius. Illud ē certuꝫ ꝙ vna ſcriptura iuuat ꝛ interpꝛetatur aliá vt. ff. de eden. l. ſi q ſex argētarijs. §. ſi initium tabularum ꝛ de peti. heredi. l. vtum.